

som paa dette Finanslovsforslag er ansatte til 36,300,000 Kr. De indbragte i afvigte Finansaar 900,000 Kr. mere, nemlig 37,200,000 Kr. Disse 900,000 Kr. er netop det, som Kultolden indbragte; og dog maa derved bemærkes, at Kultolden ikke indgik med hele sit Beløb i dette Finansaar, 1912—13, idet Kultolden bortfaldt 1. Januar. Det vil altsaa ikke være urimeligt, naar man har ansat Toldindtægterne til disse 36,300,000 Kr., altsaa 900,000 Kr. mindre, end de indbragte i afvigte Finansaar. I 1913—14, altsaa indeværende Finansaar, er de ansatte til kun 34,700,000 Kr., altsaa til langt mindre, men der kan heller neppe være nogen Tvivl om, at de vil give mere, end de er ansatte til. Toldindtægterne begyndte med at vise en vis Tendens til at falde i indeværende Finansaar, og da den maanedlige Opgørelse over Toldindtægterne for enhver, der har med Finanserne at gøre, er ligesom en Temperaturmaaler for, hvorledes det gaar med Statens Indtægter i det hele og med Erhvervsvirksomheden her i Landet, er der noget ængstende ved, at Toldindtægten ligesom begyndte at vige; thi en saadan Vigen er ofte et Varsel om en virkelig Tilbagegang. Men denne Vigen har ikke vist sig at vedblive, tværtimod, der er atter Stigning. Hvis man i Øjeblikket sammenligner den Toldindtægt, der er indkommet i de 5 Maaneder, der er gaaet af Finansaaaret: 1. April—31. August, med Indtægten i det tilsvarende Tidsrum af det foregaaende Finansaar, er der i Øjeblikket kun en Mindreindtægt af 200,000 Kr. Men da Kultolden, som vilde have givet 400,000 Kr., er faldet bort, er der i Virkeligheden en Fremgang af 200,000 Kr.; dette tyder altsaa paa, at Toldindtægterne vil indgaa i hvert Fald omtrentlig med det samme Beløb i Aar, som de indgik med i 1912—13, nemlig ca. 37 Mill. Kr. Der vilde altsaa blive en Fremgang paa Toldindtægterne efter det anførte paa $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og dette vilde igen vise, at Toldindtægterne er anslaaede ret lavt for 1914—15.

Spiritusafgiften er paa Finanslovsforslaget sat til 8 Mill. Kr. Den indbragte i 1912—13, hvad den var anslaaet til, nemlig 6,300,000 Kr., og paa indeværende Aars Finanslov er den anslaaet til 7,600,000 Kr. Men hvis jeg sammenligner disse 5 Maaneder af Finansaaaret, som nu er gaaet,

med dem i forrige Finansaar, viser det sig, at disse 5 Maaneder i 1912—13, altsaa i Fjor, indbragte 1,049,000 Kr., medens de for indeværende Aar indbragte 3,472,000 Kr., altsaa ca. 2,400,000 Kr. mere end i Fjor. Og hvis man nu regner med det maanedlige Beløb, som man faar ved at dividere 5 ind i dette Tal, vil man se, at Indtægten i Aar skulde blive 8,400,000 Kr., og da vil altsaa en Ansættelse af 8 Mill. Kr. for 1914—15 være lav. Men der kan naturligvis være en stærk Variation i saadanne Afgifter som Spiritusafgifterne; imidlertid anser jeg Ansættelsen for forsvarlig, snarere for lav end for høj. Og det samme gælder Ølskatten. Den er ansat paa Finanslovsforslaget til det samme Beløb som i Aar, nemlig 8,556,000 Kr. Den indgik i 1911—12 — og da var der allerede indtraadt en Forhøjelse i Ølprisen, ikke nogen Forhøjelse i Skatten, men en Forhøjelse paa Flaskeprisen — med 6,427,000 Kr. Hvis man dertil lægger den Skatteforhøjelse, der blev vedtaget ved Skattelovene af 1912, nemlig 2,224,000 Kr., faar man et Beløb af 8,651,000 Kr., altsaa ca. 100,000 Kr. mere, end Ølskatten er sat til paa indeværende Aars Finanslov. Og i de 5 Maaneder, som vi altsaa kender af indeværende Finansaar, er der indkommet 3,800,000 Kr., hvilket altsaa, forudsat at der var en bestemt maanedlig Indtægt at regne med, vilde give i Virkeligheden 9,120,000 Kr., altsaa ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. mere, end Skatten er anslaaet til. Men jeg kan ikke nægte, at der er megen Fluktuation i disse to Skatter, og at det er ret uberegneligt, hvad der kan tilflyde — det er vist det rette Udtryk at anvende om disse Skatter — Statskassen fra disse. En enkelt eller to enkelte Dage, som anvendes til Alarmeringsøvelser, kan maaske lade tilflyde Statskassen et Beløb i Form af Ølskat, som i alt Fald noget opvejer, hvad Alarmeringsøvelserne koster — uden at jeg skal hentyde til, at der har fundet noget som helst for stærkt Drikkeri eller Berauselse Sted i disse Dage. Overhovedet er det ogsaa klart, at paa disse Skatter virker de stærke Bestræbelser, som er fremme i Nutiden med Hensyn til Afhold og Maadehold, og det er derfor muligt, at de snarere gaar nedad end giver større Indtægt for